

SPRÁVY RÍMSKEMU KLUBU A RIEŠENIE GLOBÁLNYCH PROBLÉMOV

Ivan Klinec

Ekonomický ústav SAV, e-mail: ivan.klinec@gmail.com

V roku 2012 uplynie 40 rokov od vydania prvej správy Rímskemu klubu s názvom *Limity rastu* (Meadows, Meadows, Randers, Behrens III. 1972). V rokoch 1972 až 2010 bolo publikovaných dovedna 40 správ Rímskemu klubu a niekoľko desiatok ďalších knižných publikácií. Spolu vyšlo počas štyridsiatich rokov vyše sto prevažne knižných publikácií autorov, členov Rímskeho klubu.

Rímsky klub – Club of Rome sa premenil na významný a vplyvný globálny think tank, ktorý je zameraný na hľadanie ciest k udržateľnej budúcnosti a jeho členovia predkladajú riešenia globálnych problémov. Rímsky klub tiež významne prispel k rozvoju futurologického myslenia a stal sa priekopníkom využitia globálneho modelovania, systémovej dynamiky, scenárového myslenia a ďalších metód a nástrojov výskumu budúcnosti.

Autormi prvej správy Rímskemu klubu bol riešiteľský tím pod vedením Dennisa Meadowsa, Donelly Meadowsovej, Jorgena Randersa a Williama Behrensa III. Správa *Limity rastu* (Meadows, Meadows, Randers, Behrens III. 1972) vyvolala okamžité búrlivé reakcie a jej autori boli obviňovaní zo všetkého možného i nemožného. Nepochybne, upozornenie na potrebu zmeny fungovania základného modelu ekonomiky vyvolalo nevôľu najmä u tých, ktorí z tohto v súčasnosti stále menej funkčného modelu profitovali a profitujú.

Dnes môžeme povedať, že správa *Limity rastu* predbehla dobu, predložila komplexnejší pohľad na fungovanie ekonomických systémov a jej závery sa začali naplňať v roku 2008, keď svetová ekonomika narazila na limity, jej rast sa spomalil a ekonomiky v celom svete začali upadať do recesie.

Medzi oneskorené ocenenia jej záverov a autorov patrí nepochybne aj udelenie Japonskej ceny Dennisovi Meadowsovi v roku 2009. Táto cena je udeľovaná ľuďom, ktorých originálne a vynikajúce úspechy v oblasti vedy a technológie sú uznávané pre posunutie hraníc ľudských znalostí a slúžia mieru a prosperite ľudstva.

Vznik a organizácia Rímskeho klubu

Rímsky klub vznikol ako mimovládne združenie priemyselníkov, politikov, vedcov a ľudí rôznych profesií v roku 1968 z iniciatívy talianskeho priemyselníka,

podnikateľa a ekonóma Aurelia Pecceia. Rímsky klub vznikol ako organizácia s limitovaným počtom členov, ktorý nemôže byť väčší ako 100. Členovia Rímskeho klubu sa v súčasnosti volia na obdobie troch rokov. Sekretariát Rímskeho klubu sídli vo Winterthure vo Švajčiarsku.

Pridruženými organizáciami Rímskeho klubu sú národné asociácie pre Rímsky klub. V súčasnosti funguje 33 národných asociácií pre Rímsky klub vrátane Slovenskej asociácie pre Rímsky klub, ktorá vznikla po rozdelení Československa z pôvodnej Československej asociácie pre Rímsky klub.

Súčasťou organizačnej štruktúry Rímskeho klubu je aj Európske podporné centrum – Club of Rome – European Support Center, ktoré ma sídlo vo Viedni. Rímsky klub organizuje každý rok výročné zhromaždenie spolu s konferenciami prebiehajúcimi súčasne s týmto výročným zhromaždením. Konferencie organizujú aj národné asociácie.

Zakladateľ Rímskeho klubu Aurelio Peccei

Zakladateľ Rímskeho klubu Aurelio Peccei (1908 – 1984) bol predovšetkým veľký vizionár, ktorý videl ďaleko dopredu a bol si vedomý toho, že industriálny model ekonomiky, ktorý bol dominantným dlhší čas, sa jedného dňa bude musieť zmeniť. Vidieť aj negatíva tohto industriálneho modelu a jeho globálne negatívne dosahy, ktoré budú postupne akcelerovať. Aurelio Peccei vo svojich knihách predložil analýzu tohto modelu a načrtnol možné riešenia do budúcnosti. Už v roku 1969 v knihe *Priepasť pred nami* (Peccei 1969), hľadal riešenia globálnych problémov, ktoré dnes visia nad ľudstvom ako Damoklov meč.

Aurelio Peccei vo svojich knihách vytvoril ucelenú filozofiu prístupu ku globálnym problémom, ktorá sa stala základom neskoršie vydávaných správ Rímskemu klubu. Urobil tak vo svojich knihách a publikáciách *Priepasť pred nami* (Peccei 1969), *Ľudské kvality* (Peccei 1977), *Ľudstvo na rázcestí* (Peccei 1978), *100 strán pre budúcnosť* (Peccei 1984) a *Agenda pre koniec storočia* (Peccei 2005).

Jay Forrester a systémová dynamika

Metodologickým východiskom prvej Správy Rímskemu klubu *Limity rastu* sa stalo globálne modelovanie a systémová dynamika. Autorom globálneho modelu, ktorý bol použitý pre vytvorenie upraveného modelu pre *Limity rastu*, bol americký kybernetik a systémový teoretik Jay W. Forrester.

Jay Forrester vytvoril počítačový model *Svet 1*, ktorý jeho žiak Dennis Meadows upravil na počítačový model *Svet 2* a neskoršie model *Svet 3*. Ten sa potom stal základom správy *Limity rastu*. Jay Forrester je považovaný za zakladateľa systémovej dynamiky, ktorej základy prezentoval v knihách *Priemyselná dynamika*, *Urbánna dynamika*, *Princípy systémov* a *Svetová dynamika* (Forrester 1980).

Správy Rímskemu klubu a hľadanie globálnych riešení

Správy Rímskemu klubu sa vyznačujú nasledovnými charakteristikami:

- majú globálnu perspektívu,
- dlhodobý prístup indikujúci budúce trendy,
- interdisciplinárny prístup zahrnujúci interakcie politických, sociálnych, kultúrnych, ekologických, vedeckých a technologických problémov,
- zreteľný globálny prístup, ktorý by nemal limitovať možnosť zamerania na špecifický sektor,
- zdôraznenie významu a mimoriadneho potenciálu cieľových skupín,
- koncentrácia na praktické návrhy spôsobov riešenia problémov.

V roku 1972 bola publikovaná prvá správa Rímskemu klubu nazvaná *Limity rastu*, ktorej autormi boli Donella Meadowsová, Dennis Meadows, Jorgen Randers a William Behrens III. Správa bola vypracovaná na požiadanie Rímskeho klubu. Vedúcim autorského kolektívu bol Dennis Meadows z MIT. Ďalšími spoluautormi boli jeho vtedajšia manželka Donella Meadowsova, Jorgen Randers a William Behrens III.

Táto správa poukazovala na skutočnosť, že industriálny model, ktorý vtedy predstavoval základ ekonomického systému, má svoje limity, na ktoré v budúcnosti musí naraziť, a preto je potrebné tento systém transformovať. Týmito limitmi sú limity zdrojov a limity produkcie odpadov. Správa *Limity rastu* sa stala terčom kritiky a hoci sa zaoberá ekonomickým systémom a jeho budúcnosťou, nie je dodnes ekonomickou vedou akceptovaná.

Ako základ pre namodelovanie alternatív budúceho vývoja bol použitý model *Svet 3*, ktorý umožňoval komplexnejší pohľad na ekonomický a sociálny systém ako menej komplexný dominantný ekonomický systém, ktorý je postavený na sledovaní troch premenných miery rastu, miery nezamestnanosti a miery inflácie. Model *Svet 3* sledoval interakcie medzi viacerými systémami – systémom potravy, kde je zahrnuté poľnohospodárstvo a produkcia potravy, priemyselným systémom, populačným systémom, systémom neobnoviteľných zdrojov a systémom znečisťovania.

Správa *Limity rastu* dospela k nasledovným varovným záverom (Meadows, Meadows, Randers, Behrens III. 1972):

- Ak budú pokračovať súčasné rastové trendy vo svetovej populácii, industrializácii, znečisťovaní, potravinovej produkcii a vyčerpávaní zdrojov, hranice rastu tejto planéty sa dosiahnu počas budúcich sto rokov. Najpravdepodobnejším výsledkom bude závrtný a nekontrolovateľný úpadok populácie a tiež industriálnej kapacity.

- Tieto rastové trendy možno zmeniť a vytvoriť podmienky ekologickej a ekonomickej stability, ktorá je udržateľná veľmi dlho do budúcnosti. Mohol by sa vytvoriť stav globálnej rovnováhy, pritom by sa uspokojili základné materiálne potreby každej osoby na Zemi a všetci by mali rovnakú šancu realizovať svoj individuálny ľudský potenciál.
- Ak sa obyvateľstvo sveta rozhodne usilovať o dosiahnutie druhej možnosti, čím skôr začne na nej pracovať, tým väčšie budú jeho šance na úspech.

Správa Limity rastu bola dva razy aktualizovaná, a to v roku 1992 pod názvom *Prekročenie limitov* (Meadows, Meadows, Randers 1992) a v roku 2004 pod názvom *30 ročná aktualizácia Limitov rastu* (Meadows, Randers, Meadows 2004). Obidve publikácie načrtli možné riešenia v podobe prechodu k modelu udržateľného rozvoja. Správa Limity rastu bola doplnená dvomi sprievodnými technickými zväzkami, v ktorých bol popísaný použitý počítačový model spolu s potrebnými informáciami o postupe vypracovania správy Limity rastu.

Po uverejnení správy Limity rastu boli publikované viaceré správy, ktoré sa stali celosvetovo známymi, ako napr. *Ciele pre ľudstvo* vypracované kolektívom pod vedením maďarského futurologa a vizionára Ervina Laszloa (Laszlo et al. 1977), *Ľudstvo na bode obratu* autorov Mihajlo Mesarovica a Eduarda Pestela (Mesarovic, Pestel 1974) alebo správa o potrebe pretvorenia medzinárodného poriadku autorského kolektívu pod vedením Jana Tirbergena (Tirbergen 1977).

V rokoch 1985 až 1993 vydával Rímsky klub zvláštnu sériu správ pre Rímsky klub pod názvom *Informačná séria Rímskeho klubu*. V publikovaných správach Rímskemu klubu sa autori zaoberali budúcnosťou ekonomických, spoločenských a politických systémov, problémami chudoby, problémami málo rozvinutých krajín, vplyvom moderných technológií, budúcnosťou oceánov, problémami zamestnanosti, organizácie, kultúry a pod.

V deväťdesiatych rokoch sa Rímsky klub zamerl na hľadanie praktických riešení a politik zameraných na podporu prechodu k modelu udržateľného rozvoja. Veľmi významné boli autorské publikácie nemeckého ekológa Ernesta Ulricha von Weizsäckera, ktorý so spoluautormi publikoval dve správy zamerané na zvýšenie efektívnosti a produktivity využívania zdrojov pod názvami *Faktor 4* (Weizsäcker, Lovins, Lovins 1997) a *Faktor 5* (Weizsäcker, Hargroves, Smith, Desha, Stasinopoulos 2009) a jednu správu pod názvom *Limity privatizácie* (Weizsäcker, Young, Finger, Beisheim 2005), v ktorej autori upozorňovali na limity celosvetovo prebiehajúcich procesov privatizácie a analyzovali úspešnosť týchto procesov v jednotlivých krajinách a v jednotlivých odvetviach ekonomiky.

Modrá ekonomika – správa pre Rímsky klub a podnikateľský model pre

21. storočie

Poslednou publikovanou správou Rímskemu klubu je kniha belgického podnikateľa a ekonóma Guntera Pauliho, ktorej jadrom je podnikateľský model nazvaný Modrá ekonomika. Pauli koncept Modrej ekonomiky prezentoval v rovnomennej knihe Modrá ekonomika. Kniha má podtitul 10 rokov, 100 inovácií, 100 miliónov pracovných miest (Pauli 2010).

Modrá ekonomika predstavuje nový podnikateľský model, ktorý umožňuje v priebehu 10 rokov s využitím 100 inovácií vytvoriť 100 miliónov pracovných miest. Je zameraná na podporu lokálnych ekonomík a s úspechom realizovaná vo viacerých menej vyspelých krajinách sveta. Realizuje sa však aj vo viacerých vyspelých krajinách.

Gunter Pauli nazval tento podnikateľský model Modrá ekonomika preto, aby ho odlíšil od v súčasnosti prevažujúcich podnikateľských modelov, ktoré nazval Červená ekonomika a Zelená ekonomika. Červená ekonomika je súčasný dominujúci podnikateľský model založený na požičiavaní, raste dlhov, neobmedzenom čerpaní zdrojov a odsúvaní problémov do budúcnosti. Zelená ekonomika je založená na vybavení ekonomiky ekologickými technológiami, ktoré sú finančne náročné a v súčasnej dobe je tento model finančne nerealizovateľný. Modrá ekonomika je podnikateľský model založený na napodobovaní prírody, vytváraní lokálnej ekonomiky, podpore sociálneho kapitálu, kaskádovaní materiálov, živín a energie, nulovej produkcie odpadov a vytváraní pracovných miest na lokálnej úrovni.

Modrá ekonomika využíva 100 inovácií, ktoré sú inšpirované prírodou a sú základom podnikateľských aktivít Modrej ekonomiky. Tieto inovácie boli vyvinuté vedeckými, výskumnými a vývojovými inštitúciami v rôznych krajinách sveta ako USA, Japonsko, Veľká Británia, Brazília, Švédsko, Nemecko, Srbsko, Kanada, Južná Kórea, Hongkong, Dánsko, Taliansko a ďalšie. Projekty Modrej ekonomiky, ktoré tieto inovácie využívajú, sa realizujú v krajinách ako Kolumbia, Benin, Japonsko, India, Zimbabwe, Kanada, USA, Taliansko, Srbsko, Nemecko, Japonsko a ďalších. Modrá ekonomika prepája výskumné a vývojové kapacity s podnikateľskými aktivitami a umožňuje tieto realizovať v štruktúre lokálnej ekonomiky. Sto inovácií, ktoré predstavujú základ Modrej ekonomiky umožňuje vytvorenie 100 miliónov pracovných miest po celom svete počas 10 rokov. Podrobná kalkulácia možností vytvárania pracovných miest k realizovaným inováciám je obsiahnutá v knihe Modrá ekonomika.

Podnikateľský model Modrá ekonomika využíva ZERI metodológiu umožňujúcu zníženie produkcie odpadov na nulu. ZERI je organizácia Zero Emission and Research Initiatives, založená Gunterom Paulim, ktorá je zameraná na výskum a realizáciu

možností zníženia odpadov na nulu. Jednotlivé projekty Modrej ekonomiky sú zamerané na potravinovú bezpečnosť, zdravotnú bezpečnosť, regeneráciu lesov, produkciu potravín, produkciu energie, bývanie, recykláciu, čistenie vody, čistenie vzduchu, poľnohospodárstvo, plasty, ťažbu, materiálovú efektívnosť a ďalšie aktivity. Kniha Modrá ekonomika bola vydaná v anglickom jazyku v roku 2010 a jej preklady v maďarčine, v rumunčine, v taliančine, v japončine a v ďalších jazykoch boli publikované v tom istom roku, čo ukazuje záujem o tento nový podnikateľský model.

Agenda Rímskeho klubu pre 21. storočie

V rokoch 2010 a 2011 bola rozpracovaná a prijatá nová agenda Rímskeho klubu zameraná na politiky riešenia globálnych problémov a podpory prechodu k udržateľnému modelu rozvoja. Na výročnej konferencii v roku 2011, ktorá sa konala v Dillí v Indii, bola prijatá Dillijská deklarácia Rímskeho klubu, posledný dokument Rímskeho klubu, ktorý bude usmerňovať prácu Rímskeho klubu a jeho národných asociácií v najbližšom období.

Aktivity Rímskeho klubu od jeho vzniku a správy pre Rímsky klub, publikované už 40 rokov, výrazne prispeli k hľadaniu ciest ľudstva k budúcemu modelu rozvoja, ktorého hlavnou filozofiou je udržateľný rozvoj spoločnosti a civilizácie.

Literatúra

- FORRESTER, J. W.** (1980). *World Dynamics*. Cambridge (Wright-Allen Press).
- LASZLO, E. et al.** (1977): *Goals for Mankind. A Report to the Club of Rome On the New Horizons of Global Community*. New York (New American Library).
- MEADOWS, D. H., MEADOWS, D. L., RANDERS, J., BEHRENS III., W. W.** (1972). *The Limits to Growth. A Report for the Club of Rome's Project on the Predicament of Mankind*. Washington D.C., New York (Potomac Associates Books, New American Library, Universe Books).
- MEADOWS, D. H., MEADOWS, D. L., RANDERS, J.** (1992). *Beyond The Limits. Envisioning a Sustainable Future Confronting Global Collapse*. Post Mills (Chelsea Green Publishing Company).
- MEADOWS, D. H., RANDERS, J., MEADOWS, D. L.** (2004). *Limits to Growth. The 30-Year Update*. White River Junction (Chelsea Green Publishing Company).
- MESAROVIC, M. D., PESTEL, E.** (1974): *Mankind at the Turning Point. The Second Report to the Club of Rome*. New York (E. P. Dutton and Co., Inc., Reader's Digest Press).
- PAULI, G.** (2010). *The Blue Economy. 10 Years 100 Innovations 100 Million Jobs*. Report to the Club of Rome. Taos (Paradigm Publications).
- PECCEI, A.** (1969). *The Chasm Ahead*. New York, London (The Macmillan Company, Collier Macmillan Ltd).
- PECCEI, A.** (1977): *The Human Quality*. Oxford, New York (Pergamon Press).

- PECCEI, A.** (1978): Mankind at the Crossroads. *The Futurist*. 12, 374-378.
- PECCEI, A.** (1984): One Hundred Pages for the Future. Reflections of the President of the Club of Rome. Oxford, New York (Pergamon Press).
- PECCEI, A.** (2005): The Club of Rome: Agenda for the End of the Century. In Malaska P., Vapaavuori, M., eds. Club of Rome. Dossiers 1965-1984. Vienna (Finnish Association for the Club of Rome (FICOR), European Support Centre of the Club of Rome), pp. 39-46.
- TIRBENGEN, J.,** coordinator (1977). RIO Report. Reshaping the International Order. A Report to the Club of Rome. New York (E. P. Dutton).
- WEIZSÄCKER, E. U., von LOVINS, A. B., LOVINS, L. H.** (1997): Factor Four. Doubling Wealth, Halving Resource Use. The New Report to the Club of Rome. London (Earthscan Publications Ltd.).
- WEIZSÄCKER, E. U., von, YOUNG, O., FINGER, M., BEISHEIM, M.,** eds. (2005). Limits to Privatization. How to Avoid Too Much of a Good Thing. A Report to the Club of Rome. London (Earthscan Publications Ltd.).
- WEIZSÄCKER, E. U., von, HARGROVES, K. Ch., SMITH, M. H., DESHA, Ch., STASINOPOULOS, P.** (2009). Factor Five. Transforming the Global Economy through 80 % Improvements in Resource Productivity. London (Earthscan Publications Ltd.)

Správy Rímskemu klubu 1972 - 2010

- 1972 - Meadows, Donella H., Meadows, Dennis L., Randers, Jorgen, Behrens III., William W.: The Limits to Growth. A Report for the Club of Rome's Project on the Predicament of Mankind
- 1974 – Mesarovic, Mihajlo D., Pestel, Eduard: Mankind at the Turning Point. The Second Report to the Club of Rome
- 1976 - Tirbengen, Jan (coordinator): RIO Report. Reshaping the International Order. A Report to the Club of Rome
- 1977 - Laszlo, Ervin et al.: Goals for Mankind. A Report to the Club of Rome On the New Horizons of Global Community
- 1978 - Gabor, Dennis, Colombo, Umberto, with King, Alexander and Galli, Ricardo: Beyond the Age of Waste. A Report to the Club of Rome
- 1978 - Montbrial, Thierry De: Energy. The Countdown. A Report to the Club of Rome
- 1978 – Botkin, James W.; Elmandjra, Mahdi; Malitza, Mircea: No Limits to Learning. Bridging the Human Gap. A Report to the Club of Rome
- 1980 - Guernier, Maurice: Tiers-Monde: Trois Quarts du Monde. Rapport au Club de Rome

Cesty k udržateľnejšej budúcnosti

- 1980 - Giarini, Orio: Dialogue on Wealth and Welfare. An Alternative View of World Capital Formation. A Report to the Club of Rome
- 1980 - Hawrylyshyn, Bohdan: Road Maps to the Future. Towards More Effective Societies. A Report to the Club of Rome
- 1981 - Saint-Geours, Jean: L'impératif de coopération Nord-Sud. La synergie des mondes
- 1982 - Friedrichs, Gunther, Schaff, Adam (editors): Microelectronics and Society: For Better or for Worse. A Report to the Club of Rome
- 1984 - Lenoir, René: Le Tiers Monde Peut se Nourrir. Rapport au Club de Rome
- 1985 - Borgese, Elisabeth Mann: The Future of Oceans. A Report to the Club of Rome
- 1985 - Schneider, Bertrand: La révolution aux pieds nus: Rapport au Club de Rome
- 1985 - Schaff, Adam: Wohin führt der Weg ? Die gesellschaftlichen Folgen der zweitenindustriellen Revolution. The Club of Rome Information Series. Contribution to Understanding of the World Problematique. Volume 1.
- 1986 - Colombo, Umberto, Turani, Giuseppe: Der Zweite Planet. The Club of Rome Information Series. Contribution to Understanding of the World Problematique. Volume 2.
- 1987 - Laszlo, Erwin: Evolution - Die neue Synthese. Wege in die Zukunft. The Club of Rome Information Series. Contribution to Understanding of the World Problematique. Volume 3.
- 1988 - Schneider, Bertrand (editor) (1988): Africa Facing its Priorities. A Volume of the Information Series of the Club of Rome
- 1989 - Pestel, Eduard: Beyond the Limits to Growth. A Report to the Club of Rome
- 1989 - Giarini, Orio, Stahel, Walter R.: Limits to Certainty. Facing Risks in the New Service Economy
- 1989 - Lemma, Akilu, Malaska, Penti (editors): Africa Beyond Famine. A Report to Club of Rome
- 1991 - King, Alexander, Schneider, Bertrand: The First Global Revolution. A Report by the Council of the Club of Rome
- 1993 - Giarini, Orio, Stahel, Walter R. with contribution from Genevieve Reday-Mulvey: Limits to Certainty. Facing Risks in the New Service Economy. 2nd Revised Edition. A Volume of the Information Series of the Club of Rome
- 1995 - Dror, Yehezkel: Ist die Erde noch regierbar. Ein Bericht and en Club of Rome
- 1995 - Schneider, Bertrand: The Scandal and the Shame. Poverty and Underdevelopment. A Report to the Club of Rome
- 1995 - Dieren, Wouter van (editor): Taking Nature into Account. A Report to the Club of Rome
- 1997 - Weizsäcker, Ernst Ulrich von, Lovins, Amory B., Lovins, L. Hunter: Factor Four. Doubling Wealth, Halving Resource Use. The New Report to the Club of Rome
- 1998 - Berger, Peter L. (editor): The Limits of Social Cohesion. Conflict and Mediation in Pluralist Societies. A Report of the Bertelsmann Foundation to the Club of Rome

- 1998 - Borgese, Elisabeth Mann: The Oceanic Circle. Governing the Seas as a Global Resource. A Report to the Club of Rome
- 1999 - Vester, Frederic: Die Kunst vernetzt zu denken. Ideen und Werkzeuge für einen neuen Umgang mit Komplexität. Ein Bericht an den Club of Rome
- 1999 - Cebrian, Juan Luis: Im Netz. Die hypnotisierte Gesellschaft. Der neue Bericht an den Club of Rome
- 2000 - Mohn, Reinhard: Menschlichkeit gewinnt. Eine Strategie für Fortschritt und Führungsfähigkeit. Ein Bericht an den Club of Rome
- 2002 – Lorenzo Garcia, Rafael de: The Future of People with Disability in the World. Human Development and Disability. Report to the Club of Rome
- 2003 – Giarini, Orio, Malitza, Mircea: The Double Helix of Learning and Work. A Report to the Club of Rome
- 2004 - Meadows, Donella H., Randers, Jorgen, Meadows, Dennis: Limits to Growth. The 30-Year Update
- 2005 – Weizsäcker, Ernst Ulrich von, Young, Oran, Finger, Matthias with Beisheim, Marianne (editors): Limits to Privatization. How to Avoid Too Much of a Good Thing. A Report to the Club of Rome
- 2006 - Kapitza, Sergey: Global Population Blow-Up and After. The Democratic Revolution and Information Society. Report to the Club of Rome. Report to the Global Marshall Plan Initiative
- 2009 – Weizsäcker, Ernst Ulrich von, Hargroves, Karlson „Charlie“, Smith, Michael H., Desha, Cheryl, Stasinopoulos, Peter: Factor Five. Transforming the Global Economy through 80% Improvements in Resource Productivity
- 2010 – Pauli, Gunter: The Blue Economy. 10 Years 100 Innovations 100 Million Jobs. Report to the Club of Rome